
Kyrkomötet
Svar på fråga 2009:5
från Anna-Sara Walldén

Att kunna avstå från att viga

Svar från Kyrkostyrelsen

Hur ska vi undvika att de som har en annan uppfattning än majoritetslinjen i frågan om vigsel av par av samma kön garanteras att inte särbehandlas när de till exempel söker kyrkliga tjänster? Det är en fråga som säkert kommer vara föremål för den kommande kyrkomötesdebatten kring skrivelsen om vigsel och äktenskap. Detta är också en fråga som kyrkostyrelsen ägnade stor uppmärksamhet när vi tog fram skrivelsen om vigsel och äktenskap. Olika alternativ har diskuterats. Ska t.ex. frågan regleras genom bestämmelser i kyrkoordningen eller genom tydliga formuleringar i skrivelsen? Som framgår av skrivelsen valde vi det senare alternativet, nämligen:

Det råder enighet inom kyrkostyrelsen i frågan om att ingen präst mot sin personliga övertygelse om vad som är rätt ska tvingas viga par av samma kön. Detta följer av att Svenska kyrkan bejaktar att det inom kyrkan kan rymmas olika syn på äktenskapet. Frågan om hur man ser på vigsel med par av samma kön ska inte heller ha betydelse vid exempelvis prövning av prästkandidat eller anställning av präst, musiker, kyrkvaktmästare eller annan personal i kyrkans tjänst.

Kyrkoordningen förutsätter och bygger på att det finns ett ömsesidigt förtroende i kyrkan för de bestämmelser som beslutats av kyrkomötet. Om kyrkomötet bifaller kyrkostyrelsens skrivelse 2009:6 kommer det att vara ett ansvar för oss alla i kyrkan att ingen ska bli särbehandlad oavsett ställningstagande i denna fråga.

Sten Elmberg